

Beløbsrammerne på de årlige finanslove for offentlig støtte til byfornyelse og boligforbedring har siden 1983 været opdelt i en ordinær og en ekstraordinær bevilling. Den ordinære bevilling udgør i 1989 1,3 mia. kr. og kan anvendes til alle former for støtteberettigede aktiviteter efter byfornylesloven og saneringsloven. Disse aktiviteter omfatter navnlig byfornylesbeslutninger efter kap. II, boligforbedringsbeslutninger efter kap. III, afhjælpning af kondemnable forhold efter kap. VIII samt gennemførelse af saneringsplaner efter saneringsloven. Den ekstraordinære kap. III-bevilling er gradvis blevet forøget fra 100 mio. kr. i de første år til 300 mio. kr. i 1989, og kan udelukkende anvendes til forbedringer efter kap. III, dvs. boligforbedringer i områder, hvor der kun er behov for boligforbedringer.

Efter byfornyleslovens § 8, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i almindelighed søge forbedringer af byfornylesområder gennemført forud for forbedringer efter kap. III. Som følge af denne prioriteringsregel kan kommuner med byfornylesproblemer kun i særlige tilfælde anvende bestemmelserne i kap. III efter den ordinære bevilling.

Prioriteringsreglen i § 8, stk. 1, finder ikke anvendelse for den ekstraordinære kap. III-bevilling, således at også kommuner med byfornylesproblemer kan anvende denne bevilling i boligforbedringsområder.

Derimod kan der ikke efter de gældende regler træffes en boligforbedringsbeslutning i et byfornylesområde. I et sådant område skal der træffes en byfornylesbeslutning efter kap. II, som evt. gradvis tager sigte på at gøre alle dele af byområdet tidssvarende. En beslutning efter kap. III, jf. § 32, stk. 1, tager udelukkende sigte på forbedring af en eller flere ejendomme i områder, hvor der ikke er behov for at træffe beslutning om byfornyles efter reglerne i kap. II.

Der er på grundlag af gældende lovgivning intet til hinder for, at kommunalbestyrelsen via den ordinære bevilling først søger at løse de egentlige byfornylesproblemer, for derpå, i det omfang betingelserne herfor er til stede, at løse eventuelle resterende boligforbedringsproblemer via den ekstraordinære bevilling.

Det er dog ikke muligt på grundlag af gældende lovgivning at »punktforny« et utidssvarende byområde ved at starte med boligforbedringer efter bestemmelserne i kap. III.

På baggrund heraf og med henblik på yderligere at kanalisere ekstraordinære midler over i løsningen af »tunge« problemer foreslås det, at der skabes adgang til at gennemføre boligforbedringsbeslutninger for enkeltejendomme i byfornylesområder via den ekstraordinære kap. III-bevilling, i det omfang kom-

munalbestyrelsen skønner, at det ikke vil stride imod en kommende byfornylesbeslutning.

Til nr. 16 og 17

Forslaget giver kommunalbestyrelsen adgang til at beslutte at ophæve eller begrænse fortrinsretten for tidligere beboere til at vende tilbage til en ejendom, der er ombygget i medfør af byfornylesloven, og hvor der herunder er gennemført foranstaltninger efter § 3 med henblik på at gøre lejlighederne egnede for ældre og personer med handicap. Der sigtes herved alene til lejligheder, hvortil der er eller bliver adgang med elevator eller tilkørselsrampe samtidig med, at lejligheden gennem planløsning gøres egnet for ældre og personer med handicap.

For så vidt angår indholdet af de særlige foranstaltninger henvises til Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 644 af 1. oktober 1987 om indretning af ældre- og handicapegnede boliger, jf. lov om byfornyles og boligforbedring § 3. Reglerne er nærmere uddybet i Boligstyrelsens cirkulære af 1. oktober 1987 om indretning af ældre- og handicapegnede boliger, jf. lov om byfornyles og boligforbedring.

Der ses eksempelvis ingen anledning til at begrænse fortrinsretten, hvis der er indrettet lejligheder i tagetagen, hvortil der ikke er adgang med elevator. Tilsvarende gælder, at der ingen anledning er til at begrænse fortrinsretten til boliger i opgange, hvor der ikke etableres adgang ved elevator, såfremt der kun installeres elevator i en af ejendommens opgange. Der ses heller ikke anledning til at ophæve fortrinsretten for de tidligere beboere, der måtte opfylde de særlige betingelser (ældre eller handicappede) for at overtage en lejlighed i den ombyggede ejendom. Samtidig forudsættes det, at kommunerne afholder sig fra at gennemføre sådanne foranstaltninger i ejendomme, som overvejende beboes af yngre personer, der ønsker at udnytte fortrinsretten til at vende tilbage til ejendommen.

Hensigten med forslaget er at give kommunerne mulighed for at sikre, at boliger, som gøres egnede for ældre og personer med handicap, efter ombygningen også kan anvendes af disse persongrupper, når henses til at der er investeret betydelige beløb i etablering af de særlige foranstaltninger efter § 3.

De tidligere beboeres interesse vil stadig være beskyttet af reglerne i § 38, stk. 3, om fortrinsret til en bolig i samme eller tilstødende boligkvarter ved anvisning af erstatningsbolig samt i § 38, stk. 4, om "fortrydelsesret" i indtil 2 år efter anvisning af erstatningsbolig. I nævnte periode har den fraflyttede husstand således en fortrinsret til at få anvist en anden erstatningsbolig fortrinnsvis i det fraflyttede bykvarter.